
Protetička rehabilitacija bolesnice nakon preboljele meningokokne sepse s obostranom dezartikulacijom u koljenu sec. Baumgartner - prikaz slučaja

Prosthetic rehabilitation of patient following meningococcal sepsis with bilateral knee disarticulation sec. Baumgartner - case report

Dubravka Šalić Herjavec, Ognjen Živković,
Damir Gluhak, Miro Dragović

KBC Zagreb, Klinički zavod za rehabilitaciju i ortopedsku pomagala

Meningokokna sepsa je rijetka bolest, češća kod djece, praćena visokom stopom mortaliteta, te kod preživjelih visokim stupnjem ozbiljnih komplikacija svih organskih sustava. U literaturi je opisan mali broj slučajeva rehabilitacije djece nakon obostrane dezartikulacije u koljenu zbog meningokokne sepse. CILJ RADA: prikazati bolesnicu s obostranom dezartikulacijom u koljenu i suhim gangrenama vrškova prstiju šaka zbog meningokokne sepse, kod koje je na jedinstven način izведен amputacijski zahvat i uz transdisciplinarni tim provedena kompleksna protetička rehabilitacija, čime je postignuta zadovoljavajuća kvaliteta života sukladno stupnju onesposobljenosti. 15-godišnja bolesница je u veljači 2017. godine liječena zbog fulminantne meningokokne sepse praćene brojnim komplikacijama (septički šok, DIK, akutno zatajenje disanja i bubrega, subretinalno krvarenje). Nakon postizanja stabilnog stanja i verificiranja suhe gangrene obje potkoljenice, po pregledu ortopeda, indicirana je i u travnju 2017. godine učinjena obostrana dezartikulacija u koljenu sec. Baumgartner, dok promjene na šakama nisu kirurški tretirane. Po zaprimanju na primarnu protetičku rehabilitaciju, na timskoj indikacijskoj sjednici (ortoped, fizijatar, fizioterapeut, radni terapeut, inženjer protetike) verificiraju se primjeren status oba bataljka nakon dezartikulacije u koljenu, suhe gangrene vrškova II-IV prsta obje šake i kontrakture u PIP zglobovima, te se odredi rehabilitacijski program i protetička opskrba. Bolesnica je nakon dugotrajne, visokozahtjevne i višefazne rehabilitacije opskrbljena dezartikulacijskim protezama s višeosovinskim hidrauličnim koljenima i visoko aktivnim stopalima od ugljičnih vlakana, te je postepeno sveladala hod uz dvije podlaktične štake. Nakon provedenog

posebnog programa za šake, korištenja ortoza tijekom noći i spontanog ljuštenja gangrenoznih promjena vrškova prstiju šaka, smanjen je stupanj kontraktura i postignuto zadovoljavajuće služenje rukama. Uz pomoć roditelja i asistenta bolesnica na zadovoljavajući način i sukladno stupnju onesposobljenosti funkcioniра u svim aktivnostima svakodnevnog života, te pohađa nastavu po redovitom programu. ZAKLJUČAK: U cilju minimalizacije onesposobljenosti zbog komplikacija meningokokne sepse, neophodna je visokozahtjevna rehabilitacija uz transdisciplinarni tim, te promišljanje o vremenu i razini amputacije radi što učinkovitije protetičke opskrbe.

Ključne riječi: meningokokna sepsa, dezartikulacija u koljenu, rehabilitacija, protetička opskrba